

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **P. P.**, zastoupeného JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2008, č. j. 18 Cad 67/2008 - 22,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2008, č. j. 18 Cad 67/2008 - 22, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal ve lhůtě stanovené v § 106 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2008, č. j. 18 Cad 67/2008 - 22, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2007, č. X, pro opožděnost. V odůvodnění krajský soud uvedl, že rozhodnutí žalované bylo žalobci doručeno dne 27. 12. 2007, lhůta pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 a 4 s. ř. s. tedy uplynula dne 28. 2. 2008. Žaloba pak byla podána k poštovní přepravě dne 12. 2. 2008 a byla adresována místně nepřislušnému Městskému soudu v Praze. Po rozhodnutí tohoto soudu o postoupení příslušnému soudu byla žaloba podána k poštovní přepravě teprve dne 3. 4. 2008. Krajskému soudu v Ostravě tedy nezbylo, než žalobu dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítnout.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že žalobu podal včas, byť Městskému soudu v Praze, a nikoli Krajskému soudu v Ostravě. Tato okolnost nemá vliv na účinky řádného zahájení řízení. Soud je v takovém případě povinen postoupit věc místně příslušnému soudu, což se v daném případě i stalo. Postoupení však není věcí žalobce, a tento ani nemůže nést vinu za to, že soud postoupí věc po uplynutí lhůty k podání žaloby. Důvodem pro odmítnutí žaloby nemůže být její podání sice věcně příslušnému, ale místně nepřísušnému soudu.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížními důvody. Po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

O věci uvažil Nejvyšší správní soud následovně:

V posuzované věci není mezi účastníky sporu o běhu lhůty pro podání žaloby stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s., lhůta započala dnem 27. 12. 2007 a uplynula dne 28. 2. 2008. Rovněž není zpochybňována ani skutečnost, že stěžovatel žalobu podal k poštovní přepravě dne 12. 2. 2008 a byla adresována místně nepřísušnému Městskému soudu v Praze. Zásadní rozpor, vyplývající z odůvodnění napadeného rozhodnutí krajského soudu a stěžejních kasačních námitek stěžovatele, však nastává v tom, zda podání žaloby v zákonné lhůtě k místně nepřísušnému soudu (v rámci větve správního soudnictví) postačuje samo o sobě k zachování lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s., tedy i bez ohledu na to, kdy byla předmětná žaloba postoupena místně příslušnému správnímu soudu.

Pro účely soudního řádu správního upravuje běh lhůt ustanovení § 40 s. ř. s. Odstavec 4 citovaného ustanovení stanoví, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, nestanoví-li soudní řád správní dále jinak. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Ustanovení § 32 s. ř. s. stanoví, že řízení je zahájeno dnem, kdy návrh došel soudu. Soudní řád správní pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) nestanoví, u kterého soudu má být žaloba podána, jinak řečeno nestanoví jako podmínku, že žaloba musí být podána u věcně a místně příslušného soudu. Z ustanovení § 32 s. ř. s. pouze vyplývá, že podáním návrhu u soudu je zahájeno řízení a zahájení řízení má vedle účinků procesních i účinky hmotněprávní v podobě stavení běhu promlčecích a prekluzivních lhůt. Zákon tedy v tomto ustanovení uvádí jen okamžik zahájení řízení u soudu. Otázka místní příslušnosti soudu k projednání věci je pak řešena v ustanovení § 7 s. ř. s. Má-li soud, u něhož byl návrh podán, za to, že k jeho vyřízení z hledisek uvedených v ustanovení § 7 odst. 2 až 5 s. ř. s. není místně příslušný, má postupovat v zákoně pro tento případ stanoveným postupem. V takovém případě je povinen postoupit podání k vyřízení soudu místně i věcně příslušnému dle § 7 odst. 7 s. ř. s. Z citovaných zákonných ustanovení tedy jednoznačně vyplývá závěr, že řízení se u soudu, bez ohledu na jeho místní příslušnost, zahajuje v tomto případě podáním žaloby a

toto podání žaloby, tedy zahájení řízení u soudu, má v oblasti hmotného práva za následek i stavení běhu promlčecích a prekluzivních lhůt. Postoupení žaloby místně příslušnému soudu v důsledku podání žaloby k soudu místně nepřislušnému nemá vliv na běh lhůty k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť řízení u soudu jako takového je s popsány hmotněprávními i procesními důsledky již zahájeno. V nyní souzené věci tak podání žaloby stěžovatele v zákonné lhůtě k místně nepřislušnému Městskému soudu v Praze postačovalo k zachování lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Třeba zdůraznit, že stěžovatel podal žalobu ke správné větvi soudnictví u soudu věcně příslušného, dopustil se omylu toliko v určení místní příslušnosti soudu. Případy podání žalobních návrhů do nesprávné soudní větve podléhají zvláštním procesním pravidlům (srov. § 46 odst. 2 s. ř. s., § 72 odst. 3 s. ř. s.).

Pokud tedy Krajský soud v Ostravě při posouzení včasnosti podané žaloby stěžovatele vzal za rozhodný okamžik den, kdy místně nepřislušný Městský soud v Praze odeslal předmětnou žalobu místně příslušnému krajskému soudu, zatížil řízení vadou, která měla za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí žalobního návrhu stěžovatele ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Vyjádřený názor je konzistentní s dosavadní judikaturou Nejvyššího správního soudu k této otázce (viz např. rozhodnutí NSS č.j. 3 Ads 18/2008 - 48 ze dne 16.7.2008 apod.).

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud nepřisvědčil Krajskému soudu v Ostravě v závěru o opožděném podání žaloby stěžovatele (§ 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.), shledal kasační stížnost důvodnou, proto napadené usnesení krajského soudu podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a současně vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu tak, že žaloba stěžovatele proti napadenému rozhodnutí žalované byla včasně podána.

V novém rozhodnutí pak Krajský soud v Ostravě rozhodne podle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s. i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu